

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 93/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. F. M., bytom B., Ing. M. L., bytom B., a MUDr. O. D., bytom B., ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného čl. 48 ods. 2 prvou vetou Ústavy Slovenskej republiky konaním Krajského súdu v Bratislave vedeným pod sp. zn. 28 Cb 13/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. F. M., Ing. M. L. a MUDr. O. D. **o d m i e t a** pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2002 doručená sťažnosť JUDr. F. M., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ 1“), Ing. M. L., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ 2“), a MUDr. O. D., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ 3“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného čl. 48 ods. 2 prvou vetou Ústavy Slovenskej republiky konaním Krajského súdu v Bratislave vedeným pod sp. zn. 28 Cb 13/01. K sťažnosti bolo pripojené splnomocnenie, na základe ktorého sťažovateľ 2 a sťažovateľ 3 splnomocnili sťažovateľa 1 na zastupovanie „vo veci: Sťažnosť na Ústavný súd SR“.

Sťažnosť neobsahovala náležitosti požadované zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), najmä k nej nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom podľa ustanovenia § 20 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd vyzval sťažovateľa 1 listom č. k. Rvp 758/02-4 zo 17. júna 2002, ktorý mu bol doručený 20. júna 2002, na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti. Sťažovateľ 1 doplnujúcim podaním doručeným ústavnému súdu 24. júna 2002 neodstránil vytýkané nedostatky, najmä neustanovil právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom [„Čo sa týka ustanoviť vo veci na zastup. advokáta alebo komerčného právnika (čo som robil 6 rokov po 32 roč. sudcovskej praxe) nevidím žiadny dôvod“].

Listom č. k. Rvp 758/02-8 z 28. júna 2002 vyzval ústavný súd sťažovateľa 2 na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti. Výzva mu bola doručená 3. júla 2002 a v stanovenej lehote na ňu nereagoval.

Listom č. k. Rvp 758/02-11 z 28. júna 2002 vyzval ústavný súd sťažovateľa 3 na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti. Menovaný prevzal až opätovne mu poslanú výzvu (14. augusta 2002), a to 21. augusta 2002. Na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nereagoval.

Všetci traja sťažovatelia boli ústavným súdom upozornení na možnosť odmietnutia ich sťažnosti, ak v stanovenej lehote vytýkané nedostatky neodstránia (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažovatelia ani po výzve ústavného súdu neodstránili vytýkané nedostatky, ústavný súd ich sťažnosť po predbežnom prerokovaní v senáte podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2002